

עוז שם יהוזה בז ירוזין צדיק ונשגב וראש הישיבה של ישיבת מללה ראה את המגדל הזה והוא ראה שרשום בראש המגדל את הפסוק מגדל עוז שם ה' וג'ו [קיזח].

ופריש רב מתייבתא קרא דא מגדל עוז דא נסחת ישראל והראש הישיבה ביאר את זה הפסוק כי מש"ב 'מגדל עוז' פירושו שהוא השבינה הנקרת בנסת ישראל כי הוא מגדל לכל הנבראים התחתונים והוא עזה בחזק הדין שבה הרמ"ק בפרדס ערך מגדל). (דף קס"ד ע"ב) **בז ירוזין צדיק: ביה רעottaיה**

צדיק תדייר פירושו שם במגדל של המלכות שם הוא רצונו של היסוד הנקרת כדי להיות שם תמיד בכדי להשפיע לה שפע כי מש"ב 'ירוז' פירושו רצון (רמ"ק). **ועל דא ונשגב היהו מגדל דלא ינפול לעלמיין**, **במה דהזה ולכן** אותו המגדל של המלכות הוא נשגב ויתחזק בכדי שלא יפול יותר לעולמים [קיזח].

בבגלוות [קיזח].

אור הרשב"י

יהיה הווג הקדוש בין היסוד למלכות שאו תהיה זונם תמיד תדייר ולא פסיק ואו ירוזן צדיק יסוד זו"א בסוד עילן ונפיק ביה ריעותיה צדיק תדייר ועד' ונשגב ההוא מגדל יסוד דנווק' ולא ינפול לעלמיין שתהא בניינו לעלם ולעולם עולמים כמה דוחה בעונותינו שהביה חרב ונפלה עתרת ראשינו.

[קיזח] וביאור הפסוק ע"פ פשוטו שמנדל הוא משען, והכוונה שם ה' הוא מבנDEL חוק להשען עליו. ועוד יותר כי מהחוק במגדל הנה יושב בו בלבד ולא יפנה ללבת אנה ואנה אבל במשען שם ה' ירוזין הצדיק בכל מקום שירצה ומתחזק שם (מצורות). [קיזח] וביאר השער בו ירוזין הצדיק שלעתיד לבא

הליכוד היומי

המנדרל הוא התיבה שהיא בוגר השכינה והספר תורה נקרא עז

וּרְבִי כָּרוֹסְפָּדָאי חַמִּיד לְבָא [קיטן], **פְּרִישׁ הָאֵי קָרָא עֶד**
לֹא אֲסֻתָּלָק, וּפְרִישׁ שְׁפִיר ורבי קרוספראדי חמוד הלב ביאר את

הפסוק הזה בטרם הסתלקותו מהעולם והוא ביאור נאה. **מַגְּדָל עֹז: דָא**
תִּיבָּה, וְסִפְר תֹּרְהָ דָאִיחּו עֹז, לְשׂוֹאָה בִּיה בַּיְמָה כי מש"ב מגדל עז

פירשו שmagdal הוא התיבה שהיא בוגר השכינה והספר תורה הוא נקרא עז כמש"ב 'ה' עז לעמו יתן' שהכוונה על התורה שכונגד ז"א ואת הספר תורה צריך להניח על התיבה שהיא

בוגר השכינה בכדי לייחד את זו"ז (אור החכמה בשם מהרץ"ז), **וְלֹא פְּקָא לִיה מְגָנוֹ**
הַיְכָל, דַיּוֹקָנָא דְהַיְכָל פָּנִימָה, דְמַגִּיה נְפָקָא תֹּרְהָ ואת

הספר תורה מוצאים מההייכל שהוא כדמות הייכל הפנימי שמןו יצאה התורה, דהינו
 שהוא הבינה כי היא נקראת הייכל מאחר שהיא הייכל לחכמה (אור החכמה בשם מהרץ"ז),

וְהַהוּא מַגְּדָל שֵׁם יְהֹוָה אֱלֹהִים, וְדַיּוֹקָנָא דִילִיה וְאַצְטְּרִיךְ
בְּשִׁית דָרְגִין ואותו מגדל של התיבה שהיא המלכות הנקרת שם ה' צריך לעשות

בה שש מדרגות והתיבה עצמה היא המדרגה השביעית שבזה יعلו אליה, כי אלו השש
 מדרגות הן בוגר ו"ק דמלכות המתיחדים עם ו"ק דז"א (מק"מ בשם סידור הארייז"ל).

אור הרשב"י

באמצע אורך הדרך זה, שבין ב' החרים, שם
 לצד דרום הדרך בראש ההר ההוא, שם קבור
 רבי קרוספראדי חמיד לבא, הנזכר בסוף ספר
 מתוך תקון ע', ובוזה פרשה שלך לך.

[קיטן] ומקומות קבועתו עין בשער הגנולאים –
 הקדמה לו"ז וו"ל: למורה צפת חוב"ב, בלבתך
 מצפה אל כפר אבני, יש שם ב' הרים גדולים
 מאר, ונקרא הדרך שביניהם בין ניבליין, והנה

הילמוד היומי

צדיק נאמר גם על החזון וגם על העולה ל תורה והצדיק יותר מכובם הוא העולה עליית שישי

בו ירוץ צדיק, במאן. במנדל, או בספר תורה ומש"כ בו
ירוץ צדיק, קשה למי מדובר האם על התיבה או על הספר תורה הנקרה עז. אלא
קרא דריש בהאי ובhai. כド ריש במנדל, אצטראיך צדיק דא דלייהו חזון הנסיון, ובאה דקשות, ודיוקנא
צדיק עלאה אלא הפסוק נדרש בזה ובזה כי מה שדורשים את הפסוק על מגדל פירושו שהצדיק צריך לרוץ על התיבה בכדי להיות שליח ציבור בכדי שייה חזון הכנסת
צדיק אמרת כדוגמת הצדיק העלינו שהוא היסוד דז"א הנקרה צדיק. כド דריש
לספר תורה, מאן דסליק לספר תורה למקרי אוריתא, אצטראיך צדיק. וצדיק אקרי וכאשר הפסוק נדרש על הספר תורה פירושושמי שעולה בספר תורה בכדי לקרות בתורה הוא צריך להיות צדיק כי הוא נקרה ע"ש הצדיק העלינו שהוא היסוד. **מאן אקרי צדיק מבלהו ואיזו עלייה היא מתייחסת אל היסוד הנקרה צדיק יותר מכל העולמים לתורה. שתיתאה,**
דסליק מאינון שבעה אלא הוא מי שעולה לעליית שני שהוא העולה ומיהו מכל שבעת העולמים כי הוא מתייחס ליסוד שהוא ספרה ששית מוק דז"א.
אמיר רבינו שמואל, ועודאי, דאייה לא סליק כל יומו, אלא שתיתאה לאינון דסלקין אמר רבבי שודאי בר הילא רבי ברוספאדי כי כל

ימיו הוא לא עלה לקרות בתורה אלא רק לעליית שני [קמ] מלאו השבעה עולמים. ב'

אור הרשב"י

האורות העליונים הסטומים והנה בימי החול החסדים המגולים הם בניה' דז"א בלבד אבל עתה ביום שבת שעולה ז"א עד נ' אמצעיות דראבא נמצא כי כל הזית שלו הם אורות מגולים. האמנם נודע הוא כי כל מה שמתגנלים מבחןת אבא אינו אלא בסיסוד שבו בלבד כי הנצח וההור שבו אינם מתגנלים לעולם כי תמיד הם מלובשים בניה' דראבא אבל היסוד שבו להיותו ארוך מיסוד דראבא לבן יכול להתגלות אחר סיום יסוד דראבא ומשיל כי כל הזית מתגנלים עתה בשבת. העניין הוא שהחסדים המתפשתים בז' האם מגולים לבן האורות ההם מכבים ומוארים בכל הצדדים ובניה' דראבא ומוציאין הארתם הפנימים לחוץ אבל פשוט הוא שאינו בגיןו גמור כמו היסוד שבו לטעם הניל'. והנה אין בחינה נילוי גמורה אלא בפ' שלישים תחתונים דת"ת ובכל היסוד ונמצא כי המעלוה שבכולם הוא היסוד כי בולו מנולה ולבן ר' ברוספדי לא היה סליק לס"ת אלא שתתאה שהוא בגיןו גמור והמנולים וכמו שעוששי הבהיר והלו שמלוקים מקום הסטום בגין מ"מ צרייך שהיו האנשים יותר החשובים במעלה שבכל העולמים או כדי שהיו ראויים לקבל האורות המגולים ההם בגין).

ובן אותה בדרושים קיוושليل שבת דרוש א' עניין תפילה שחרית של שבת וו' לעתת אבא ר' לך טעם מ"ש בס"ה בפ' שלח לך כי ר' ברוספדי לא שתייה דאייה צדיק ועליה אמר לסת' אלא שתתאה דאייה צדיק ונשגב בו. הנה מנדל עוז שם ה' בו ירוזן צדיק ונשגב בו. הנה נודע כי ה"ח מתפשתים בגופא דז"א והיו מועלם ומוכחים שבהם הם החסדים התתאי' שהם אורות מגולים והם מנדילים לכל שאר

הילמוד